

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 30758-08-15 מימון נ' פרץ

בפני כב' סגן הנשיא, השופט גיל דניאל

תובע שמעון מימון

נגד

נתבע אברהם פרץ

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5א\(11\),](#)

[חוק החוזים \(חלק כללי\), תשל"ג-1973: סע' 19](#)

[תקנות בתי המשפט \(אגרות\), תשס"ז-2007: סע' 34לתוספת](#)

החלטה

בקשת הנתבע לעיכוב הליכים בתביעה בשל קיומו של סעיף בוררות בהסכם שבין הצדדים.

המדובר בתביעה כספית שהגיש התובע לתשלום מחצית מהרווחים בגין השותפות עם הנתבע, וכן לתשלום פיצוי בגין חלקו של התובע ברווחים העתידיים ובמוניטין שצברה השותפות בין הצדדים.

על פי הנטען בכתב התביעה, הצדדים התקשרו בחודש יולי 2012 בשותפות להקמת עסק לייצור אבן מתורבתת בשם "אבנים טובות". במהלך העבודה המשותפת נפצע התובע בתאונת עבודה ונאלץ לשהות בחופשת מחלה ולכן ניהלו הצדדים שיחות לגבי המשך הפעילות המשותפת.

בכתב התביעה נטען כי הנתבע הערים על התובע, הציג בפניו מצג שווא בכל הנוגע לרווחי השותפות והכנסותיה הכספיות והטעה אותו לחתום על הסכם פירוק השותפות מיום 29.12.13 (להלן גם – ההסכם) לפיו שילם הנתבע לתובע סך של 85,000 ₪ עבור חלקו בשותפות. בעקבות חשיפת הטעויות וההטעויות בהסכם הודיע התובע לנתבע אודות ביטול ההסכם פירוק השותפות.

לטענת הנתבע, בהתאם לסעיף 5 להסכם האמור בין הצדדים, הוסכם בין הצדדים להעביר כל סכסוך ביניהם לבוררות בפני רו"ח דוד ימין מרחובות.

בתגובת התובע נטען כי עוד ביום 19.3.14 הודיע התובע לנתבע באמצעות בא-כוחו כי ההסכם מיום 29.12.13 בטל ומבוטל וחסר כל תוקף, בשל הפגמים הרבים שנפלו בכריתתו לרבות טעות, הטעיה ועושה ובכך מתבטלות התניות שבו ללא יוצא מהכלל. לפיכך, התובע טוען כי יש לדחות את הבקשה.

עוד טוען התובע, כי הנתבע הגיש תובענה בדרך של המרצת פתיחה בתיק ה"פ 13219-04-14 לפיה ביקש לקבוע כי ההסכם לפירוק שיתוף מיום 29.12.13 תקף לכל דבר ועניין וכי על המשיב לקיימו. לאחר שנשמעו טענות הצדדים חזר בו הנתבע מהתובענה והמרצת הפתיחה נמחקה. לטענת התובע, המדובר במעשה בית דין המחייב את כל הצדדים.

בתשובת הנתבע נטען כי כל התביעה הינה תביעה כספית כתוצאה מפירוק השותפות ובעקבות ההסכם וכי התובע לא עתר לביטול ההסכם אלא רק מעלה טענות בדבר היותו של ההסכם בטל. על כן הנתבע עומד על טענתו לפיה יש להעביר את התביעה לבורר אשר הוסכם ע"י הצדדים.

כמו כן, לטענתו, אין בהסכמה למחיקת התובענה בהמרצת הפתיחה כדי להודות בטענת התובע ואין הדבר מהווה מעשה בית דין.

דיון והכרעה

סעיף 5(א) לחוק הבוררות קובע, כי אם "הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשיכה ועדיין הוא מוכן לכך".

ככלל, עת מתקיימים התנאים, יעכב בית המשפט את ההליכים שבין הצדדים להסכם הבוררות, אלא אם מצא טעם מיוחד שלא לעשות כן

ראה : י' שמעוני דיני בוררות – אופק חדש בבוררות (מהדורה שניה, 2014), עמ' 129-130.

המחלוקת בענייננו מתמקדת בשאלה האם קיים הסכם בוררות תקף בין הצדדים. בעוד שהנתבע טוען כי בין הצדדים הוסכם על בירור המחלוקות בנושא השותפות במסגרת בוררות ולפיכך יש לפעול בהתאם לכלל ולהעביר התביעה לבוררות, טוען מנגד התובע כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה מהכלל שכן לשיטתו ההסכם בטל בעקבות הפגמים שנפלו בכריתתו, לרבות הטעיית התובע.

לאחר שבחנתי את נסיבות העניין ואת טענות ב"כ הצדדים הגעתי למסקנה כי אין לקבל את טענת התובע לפיה לאור טענתו לביטול ההסכם, מתבטלות גם התניות שבו, ובכללן תניית הבוררות.

בפסיקה נקבע כי תניית הבוררות שורדת את הנטען ביחס לביטולו של ההסכם בו היא נכללת, שכן על פי מהותה היא טענה פרוצדורלית-דיונית ולא כזו שיורדת לשורש עסקת היסוד בין הצדדים. על כן, אף כאשר מתעוררת השאלה בדבר תוקפו של ההסכם בין הצדדים, יתדיינו הצדדים גם בסכסוך מסוג זה לפני הבורר בהתאם לתניית הבוררות (לעניין זה ראה: י' שמעוני **דיני בוררות – אופק חדש בבוררות** (מהדורה שניה, 2014), עמ' 19-20).

בפסק דינו של בית המשפט העליון אשר ניתן אך לאחרונה, **ברע"א 1027/16 גלובל מותגים בינלאומיים בע"מ נ' life style licensing** (מיום 6.1.16) נקבע כך:

"בענייננו המבקשת סבורה כי יש לסטות מהכלל ולהימנע מעיכוב הליכים, בין היתר משום שההסכם שבו קיימת תניית הבוררות, בוטל. ואולם, גם אם ההסכם בוטל לא נובעת מכך בהכרח המסקנה כי תוקפה של תניית הבוררות בו פג. בעבר נזדמן לי להבהיר את הסוגיה, והדברים יפים גם הפעם: "ככל שכוונת המבקשים היתה כי אין לעכב את ההליך מן הטעם שהסכם הרכישה בטל או בוטל – בשונה מטענות הנוגעות להשתכללות הסכם הרכישה או לעמידת תניית הבוררות בתנאי אמנת ניו-יורק – הרי שכבר נקבע כי 'יכול ההסכם הכללי לפקוע בנסיבות שבהן ההסכם הופר ובוטל. במקרה כזה, לא יפקע תוקפה של תניית הבוררות, שהרי יש להניח שתניית הבוררות נועדה בדיוק למקרה כזה, שבו ההתדיינות נוגעת להפרת החוזה' [ראו: **רע"א 4986/08 TYCO BUILDING SERVICES נ' אלבקס וידאו בע"מ**, (פורסם בנבו) פסקה 32 (12.4.2010)]. במקרים שבהם בטל לכאורה ההסכם הכללי, הרי שיניתן להפעיל את 'כלל העיפרון הכחול' הקבוע **בסעיף 19 לחוק החוזים**, שלפיו ניתן להפריד בין החלקים הפסולים שבחוזה לבין החלקים התקפים שרק הם יישארו בתוקף, והכוונה באחרונים לתניית הבוררות [שם, פסקה 33]" [עניין דדון, פסקה 7]."

לאור כל האמור לעיל, משהסכימו הצדדים להעביר לבורר המוסכם כל סכסוך הנוגע להסכם מיום 29.12.13, הרי שיש לפעול בהתאם לכלל ולהורות על עיכוב ההליכים בתביעה.

לא מצאתי כי במקרה דנן קיימות נסיבות המצדיקות חריגה מהכלל.

באשר להליך המרצת הפתיחה שהגיש הנתבע, טוען התובע כי ההליך שם יצר מעשה בית דין. עיון בפרוטוקול הדיון אשר צורף לכתב התביעה מעלה, כי ההליך המשפטי שם נמחק נוכח הודעת ב"כ הנתבע לפיה יש בכוונת הנתבע להגיש תביעה כספית מסודרת נגד התובע. במסגרת אותו הליך לא ניתן פסק דין המכריע בגוף המחלוקת או בכל שאלה אחרת הנוגעת לסכסוך בין הצדדים בקשר לשותפות. מכאן, שלא היה בהליך האמור כדי ליצור מעשה בי-דין במערכת היחסים בין הצדדים.

עם זאת, יש לבחון גם את השאלה, האם נקיטת הנתבע בהליך משפטי כאמור מהווה ויתור מצד הנתבע על מנגנון הבוררות או שמא יש בכך כדי ללמד כי הנתבע לא היה מוכן לעשות את הדרוש לצורך קיום הליך בוררות בין הצדדים.

אילו היה הנתבע מגיש את תביעתו הכספית נגד התובע בבית המשפט, אזי ניתן היה לקבוע, כי הנתבע ויתר על מנגנון הבוררות שעה שנקט בעצמו בהליך משפטי שלא במסגרת הבוררות. נוכח הסעדים שנתבקשו על ידי הנתבע באותו הליך ובשעה שהנתבע מחק את התובענה, אזי אין מקום לקביעה כאמור.

בשלב זה, הנתבע הודיע כי הוא מעוניין בקיום מנגנון הבוררות ולא עולה כי נסתרה ההנחה לפיה הוא אכן מוכן לעשות את הנדרש לשם קיום הליך הבוררות.

בשולי התגובה לבקשה העלה ב"כ התובע טענה ביחס לזהותו של הבורר. לפי הנטען, התובע איבד את אמונו ברואה החשבון אשר שמו נקבע כבורר המוסכם על הצדדים. כך נטען, כי הנתבע ורואה החשבון הסתירו נתונים מהתובע, העלימו ממנו מסמכים ולא אפשרו לו לעיין בדוחות הכספיים של השותפות.

טענה זו אינה יכולה למנוע עיכוב ההליכים נוכח קיומו של סעיף בוררות בהסכם בין הצדדים.

הסמכות לדון בשאלת זהותו של הבורר ובהשגות שיש למי מהצדדים על זהות הבורר, ובכלל זאת בבקשה להחלפת הבורר לפי [סעיף 11 לחוק הבוררות](#), נתונה לבית המשפט המוסמך לפי חוק הבוררות.

הטענה הנוגעת לזהות הבורר אינה מביאה לביטולו של סעיף הבוררות, ובפרט שעה שיש בידי הצדדים להסכים על בורר אחר או לברר המחלוקת לעניין זהות הבורר בפני בית המשפט המוסמך.

על כן, הבקשה מתקבלת.

מורה על עיכוב ההליכים בתביעה.

האגרה ששולמה בפתיחת ההליך תוחזר לתובע (בניכוי הסך הקבוע בפריט [34 לתוספת לתקנות האגרות](#)).

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

גיל דניאל 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)